

LES 19

Ik ben niet de enige die de gevolgen ervaart van mijn gedachten.

1. Het idee van vandaag is natuurlijk de reden waarom jouw manier van zien niet alleen op jou invloed heeft. 2Je zult opmerken dat de ideeën die verband houden met denken soms voorafgaan aan die met betrekking tot waarnemen, terwijl op andere momenten de volgorde omgekeerd is. 3De reden daarvoor is dat de volgorde niet uitmaakt. 4Denken en de resultaten daarvan zijn in feite gelijktijdig, want oorzaak en gevolg zijn nooit gescheiden.

In plaats van zien (les 18) bleken alle beelden alias waarnemingen slechts fantasiegedachten in onze denkkeest te zijn en niet in de hoofden van de hoofdrolspelers en gaan we nu naar gedachten met en zonder beeld kijken, die allemaal waanzinnige gevolgen blijken te hebben voor iedereen die ze gelooft. We gaan nu, gegroeid door 18 lessen, zachtjes te werk om ons voor te bereiden op deze klap onder de gordel, door de pijn die in ons verstopt is even echt in beeld brengen. *les 338. Ik ondervind uitsluitend de gevolgen van mijn gedachten. Dit is alles wat nodig is om heel de wereld tot verlossing te brengen.*

We zagen al in dat in slaapdromen ook echte persoonlijke werelden lijken te bestaan; overdenk nu met onze gegroeide rede wat voor werelden deze vaak- en slaapdromen zijn met de vraag: 'wat heeft deze toestanden veroorzaakt?' Zie zelf dat die oorzaak duidelijk niet in de wereld is die je zag voordat je dromen ging maken en nog in Gods vrede verbleef, het gaat uiteindelijk simpelweg om de keuze: wil je weer alleen ware liefde delen of doorgaan onware dood-en-helgedachten in je denkkeest te projecteren, daarin God en al de anderen lichamen als oorzaak zien, wat, als je ze gelooft, pijnlijke gevolgen heeft voor ons allemaal. De uitnodiging is nu bewust het vervolg van les 14 'God maakt geen vliegtuigongelukken' dat doen wij en daarmee de verzoening te aanvaarden voor ons zelf en meer niet. Laat de tempel van Delhi in je spreken bij de ingang "Ken u zelve" en bij de uitgang "maar niets te veel".

Dat we ons NU bewust blijven met wel potverdriedubbeltjes: we maken deze droomdrama's echt zelf, dat veroorzaken we in onze eigenste denkkeest door fantasiegedachten te projecteren. Maar dat willen wij vooral niet zien. Dit durven inzien dat wij als Zoon van God, onszelf als slachtoffer, dader goed of slecht persoonlijk en belichaamd wilden beleven en daarom hebben wij zelf de oorzaak van de droom in onszelf onzichtbaar weggefrommeld en de sleutel van deze peepshow gevangenis verstopt. *T27.VIII.11. 'Ik heb dit gedaan, en dit is wat ik ongedaan wil maken.'* Durf de waanzin in ons bloot te leggen dat wij zelf de droommaker, alias auteur, scriptschrijver, regisseur en alle acteurs op het toneel zijn, terwijl we onpersoonlijk als Zoon van God zijn, maar dat dissociëren. Dat we zelf als de persoonlijke droomfiguren dat sterven op miljarden manieren beleven terwijl we onbewust, want gedissocieerd, de ene ramp na de andere dicteren, van slakken en insecten doden voor de groentetuin tot kinderverkrachter, incest, haatdragende atoomoorlogen en genocidedromen – altijd om maar niet de oorzaak bij onszelf te vinden, maar schuld op God of anderen te projecteren. *T 27.VII.13. Jij bent de dromer van de wereld van dromen. 2Een andere oorzaak heeft ze niet, en zal ze ook nooit hebben. 3Niets angstigers dan een ijdele droom heeft Gods Zoon angst aangejaagd en ervoor gezorgd dat hij dacht dat hij zijn onschuld verloren, zijn Vader verloochend, en een oorlog tegen zichzelf gevoerd heeft. 4Zo beangstigend is de droom, en zo schijnbaar werkelijk, dat hij niet zonder angstzweet en een doodscrek tot de werkelijkheid zou kunnen ontwaken, als niet een vriendelijker droom zijn ontwaken voorafging en ervoor zorgde dat zijn gekalmeerde denkkeest de Stem verwelkomde en niet vreesde, die met liefde roept om hem te doen ontwaken; een vriendelijker droom waarin zijn lijden is genezen en zijn broeder zijn vriend is. 5God heeft gewild dat hij zachtjes en van vreugde vervuld wakker wordt, en hem het middel geschonken om zonder angst te ontwaken* Dus in onze denkkeest willen we zelf die miljarden netflix-hel-huwelijksbedkoortsdrama's graag maken en zien en daar als tweeëinig geslachtsorgaan gewin en genot uit de negen gaten van het lichaam met de vrouwelijke en mannelijke elementen proberen te halen. Die genotmomenten die ons soms toe lijken te vallen brengen allemaal tijdelijke bevrediging en dicteren steeds meer willen en overschreeuwen zo het eigenste innerlijke ware geluk. Juist het uit persoonlijke keuze iets doen of laten om geluk te bereiken lijkt deze egogedachtenscripts de genotwortel te geven van een egehemel die ons ooit gaat toekomen. *T27.VIII. 2. Het dromen van de wereld neemt vele vormen aan, omdat het lichaam op vele manieren probeert te bewijzen dat het autonoom en werkelijk is. 2Het tooit zichzelf met dingen die het gekocht heeft met metalen schijffjes of met strookjes papier waarvan de wereld proclameert dat ze waardevol en werkelijk zijn. 3Het werkt om die te verkrijgen door zinloze dingen te doen, en smijt ermee in ruil voor zinloze dingen die het niet nodig heeft, en zelfs niet wil. 4Het huurt andere lichamen in, zodat die het kunnen beschermen en nog meer zinloze dingen kunnen vergaren die het zijn eigendom noemen kan. 5Het zoekt om zich heen naar speciale lichamen die zijn droom kunnen delen. 6Soms droomt het dat het de overwinnaar is van lichamen zwakker dan hij. 7Maar in sommige fasen van de droom is het de slaaf van lichamen die hem willen kwetsen en kwellen.*

Aanvaard nu dat de afgescheidenheidsbeelden die we lijken te zien een vergissing gemaakt met fantasiegedachten zijn en dat ze geen werkelijke gevolgen kunnen hebben voor onze Denkkeest, Zoon van God. In Eenheid is tweeheid de illusie, de vergissing, de droom die we zelf als maker in de Denkkeest met fantasie gedachten zijn gaan maken om het tegendeel van Gods vrede te ervaren. We wisten toen we begonnen dat de droombeelden nooit echt kon worden maar we gingen voor het zien ervan en vergaten dat het ons niets kon doen.

Ieder van ons kan zo je wilt uit de dualistrijdsdroom wakker worden en zien dat we als denkkeest altijd al een en hetzelfde zichzelf kennende licht van God delen, wetende dat dit voor iedereen geldt.

Want elk deel van Gods schepping betekent haar helemaal kennen – de eerste oorzaak heeft geen afzonderlijke gescheiden delen en kan slechts louter worden gekend. Kies altijd nu, wil je dualistrijd van huwelijksbedkoorts, verkrachter en verkrachte tot de dood blijven spelen of weer bewust liefde in het eeuwig heden delen en onze allesomvattendheid uitbreiden zonder er iets voor te doen of te laten anders dan je eigenste geluk zijn oogsten

en in je veel-ene onpersoonlijke liefdesaandacht leren houden. Het bewust inzien dat dromen woede-uitbarstingen zijn "ik wil meer en wil het zo en jullie zijn schuldig dat ik dat niet krijg". Sta open dat dit speciale relaties dualistisch willen zien er alleen is om alle anderen te beschuldigen jou het geluk te ontnemen met als verborgen reden daarvoor jouw protest tegen God en de wens Gods Wil te veranderen in de onze. Leer Heilige Geest als een soort liefdes-afvoerputje te gebruiken om alles qua droomgedachten en vormen van lijden liefdevol te laten transformeren en onze schuld aan deze pijnwereld te vergeven en vrij van louter liefde zijn her te beleven. Stop door de Heilige Geest geholpen met dit waanzinnige fantasie-idee, stop ons liefdesfeit onder het kleed te vegen en houd ons geheim, de oorzaak van dromen maken te zijn, niet meer voor jezelf weg.

T29.IX. Zo zorgt een afgod (broeder die schuldig lijkt) dat de (waak en slaap) droom levend en verschrikkelijk blijft. Want afgoden (broeders die schuldig lijken) moeten er deel van zijn, om je te verlossen van wat jij denkt dat je hebt volbracht en aangericht om jezelf zondig te maken en het licht in jou en je broeders die schuldig zijn te doven. Kindlief, het licht is er. Je droomt slechts, en afgoden (broeders die schuldig lijken) zijn het speelgoed waarvan jij droomt dat je ermee speelt. Wie hebben er speelgoed nodig, behalve kinderen die doen alsof ze (als poppenspeler) over de droomwereld heersen, en geven hun speelgoed de macht rond te lopen en te praten, en te denken, te voelen, en te spreken namens hen. Maar alles wat hun speelgoed in die droomwereld schijnt te doen speelt zich in de denkkeesten (zijn fantasie gedachten) af van degenen die ermee spelen. De kinderen (de denkkeest van het Zoonschap) vergeten echter maar al te graag dat zij de droom waarin hun stukken speelgoed (het poppenspel) echt zijn zelf hebben bedacht, en ze zien niet in dat hun (dood) wensen hun eigen wensen zijn. Nachtmerries zijn kinderdromen. De stukken speelgoed hebben zich tegen het kind (Zoon van God de droommaker) dat speelgoed (poppenspel) droomt gekeerd, dat kind geloofde dat hij zijn droomspeelgoed (poppen) tot werkelijkheid had gemaakt. Maar kan een droom(gevolg) zijn eigen maker (oorzaak) aanvallen?

Zodra we de Heilige Geest vragen onze denkkeest te doen genezen van pijn dromen maken en correct liefdevol leren waarnemen, zullen we het geloof in alle aanval-verdediging-begrippen, zoals verleden en toekomstige tijd, zien weg vallen. Ook het Werkboek met name in T27 en 28 daagt je stap voor stap uit om te zien en te ervaren dat haat, jaloezie en zijn beestenbende dood script gebeurtenissen uit een denkbeeldig verleden of in een zogenaamde toekomst niet echt bestaan of hebben bestaan. Als we weer aanvaarden oorzaak van deze heldromen te zijn en dat geheel aan de Heilige Geest geven brengt rede zicht op dat alles, elke gebeurtenis, iedere waarneming gebeurt NU, het verschijnt en verdwijnt gelijktijdig in de kennendheid die we zijn, buiten tijd en ruimte. Het Nu wil dat dromen maken met verbeelde gedachten in mijn denkkeest weer ongedaan wordt gemaakt, laat ons direct de oorzaak van deze nachtmerrie inzien dat we zelf oorzaak en gevolg uit 'één' hebben gehaald en ons vervolgens hebben omgedraaid en God en de anderen zo de schuld geven om maar vooral niet te willen zien dat we dat zelf zijn. Zo kijken geneest onze denkkeest en inzicht van er is geen tweedeling, in eenheid is geen tweeheid, er zijn geen afzonderlijke objecten die elk op zich een eigen weg kunnen gaan, los van de veel-ene Bron. Er is alleen maar de allesomvattende Bron, altijd, onveranderlijk, 'eeuwig', NU. "Al het Denken en de resultaten daarvan zijn in feite gelijktijdig, want Eerste Oorzaak en zijn Zoonschap gevolg zijn nooit gescheiden en is er niets gebeurd wat vergeving nodig heeft en brengt dat aanvaarden en aandacht geven de zoete innerlijke stille vrede van louter zijn van zelf terug"

T29.VII.1. 6Zoek niet buiten jezelf. 7Want al je pijn komt simpelweg voort uit een vruchteloze speurtocht naar wat je wilt, waarbij je hardnekkig volhoudt te weten waar dat te vinden is. 8En wat als het daar niet is? 9Wil je liever gelijk hebben of gelukkig zijn? 10Wees blij dat jou gezegd is waar het geluk woont, en zoek niet langer elders. 11Je zult falen. 12Maar het is je gegeven de waarheid te kennen, en er niet buiten jouzelf naar te zoeken. 2. Niemand komt hier zonder nog hoop, een of andere langslappende illusie, of een droom te hebben dat er buiten hem iets is wat hem geluk en vrede brengen zal. 2Als alles in hem is, kan dit niet het geval zijn. 3En zodoende ontkent hij door zijn komst de waarheid omtrent zichzelf, en zoekt hij naar iets wat méér is dan alles, alsof een deel daarvan werd afgezonderd en gevonden kan worden waar heel de rest niet is. 4Dit is het doel dat hij het lichaam verleent: dat het zoekt wat hem ontbreekt, en hem geeft wat hemzelf compleet zou maken. 5En zo doolt hij doelloos rond, op zoek naar iets wat hij niet vinden kan, en gelovend dat hij is wat hij niet is.

Het kan erop lijken dat thuiszijn-gedachten zich presenteren als 'persoonlijke' ideeën, oordelen en opvattingen over een onderwerp of over iets dat zich in de dromen voordoet en dat wat wordt waargenomen doorgaat met zeggen dat thuis geluk buiten je denkkeest te zoeken is. Er bestaat echter geen buiten onze denkkeest, laat staan tijd, noch afstand tussen de onzichtbare opening van een gedachte en een waarneming, of andersom. Oorzaak van een verleden, heden en een toekomstig gevolg zijn ogenschijnlijk elkaar opeenvolgende dingen, maar vanuit de tijdloze Bron gezien gebeurt het allemaal 'gelijktijdig', in één onveranderlijke heden zijn van Één Kennendheid (geest) van Liefdesgedachten (denkkeest van God). Met ons ego-denken kunnen we dit voorbij zon en sterren kijken naar wat er was voor dromen begonnen niet bevatten, omdat het ego-denken zich juist 'binnen' in onze Kennendheid van fantasiegedachten alias de denkkeest afspeelt en daarmee 'in' de begrenzing van tijd en ruimte lijkt vast te zitten. Het is dan ook logischerwijs onmogelijk om met 'de privé mind denkkeest die zich binnen tijd-en-ruimedroom bevindt', iets in te kunnen zien dat buiten, vooraf of voorbij aan tijd en ruimte gaat.

Alleen Datgene wat in ons het hele ego-denken en ware denken waarneemt, de onzichtbare Kennendheid Zelf die Heilige Geest, Zoon van God en God als eenheid delen, is vrij van en heeft geen weet van tijd en ruimte droomstaten.

Er bestaat dus geen tweedeling tussen Bron en Afscheiding, oorzaak en gevolg, gedachte en waarneming want we kunnen dat kennen zijn niet uit dus is alles dat kennen zelf. Dat bevestigt: de Eerste Oorzaak is allesomvattend, dualiteit is slechts een onware droom over afgescheidenheid. Het bestaat niet en heeft nooit bestaan en dat denken geloven heeft gevolgen voor iedereen omdat denkkeesten verbonden zijn.

Les 132.4. De wereld op zichzelf is niets. Jouw Denkkeest moet er betekenis aan geven. En wat jij aanschouwt zijn jouw wensen, die je ten tonele hebt gevoerd zodat je ernaar kunt kijken en kunt denken dat ze werkelijk zijn.

Omdat hiermee duidelijk is dat geen enkele gedachte de kennende bron in onze veel-ene denkkeest kan verlaten, is er alleen maar het **woordloze, onpersoonlijk kennen-zijn van onware (verbeelde) of ware gedachten**. Hier ligt dus de keuze tussen ego of de Heilige Geest in onze denkkeest en dus nooit de keuze van een persoonlijk jantje. Onze waarnemendheid van ware of onware gedachten zijn dus met elkaar in één denkkeest verbonden, net zoals horen en geluid, vormen en zien niet los van elkaar staan. Het waarnemen en

het waargenomenen zijn één ding, één fenomeen. Alleen ligt de keuze tussen fantasiegedachten of ware liefde zijn gedachten hebben open en dat heeft gevolgen voor iedereen.

De vorige les leerde ons dat er maar één Kennendheid is, die huist in de Ene Denkgeest van God en het Zoonschap ziet dat het dit zelf is die het geheel droomt. De ogenschijnlijk afgescheiden privé-denkegeesten waarin we over persoonlijke gedachten lijken te beschikken bevindt zich dus niet in ons hoofd en kan niet losstaan van alle andere denkegeesten 'buiten' ons.

Les 161.4: elke denkegeest omvat alle denkegeesten, want elke denkegeest is een.

Samengevat: Doordat we in de droom denken en geloven dat we slechts een hoofdrolspeler (held, dader of slachtoffer) zijn, moet de wereld van tijd, ruimte en afgescheidenheid naar ons idee haast wel werkelijk zijn. We beginnen nu echter elk op z'n eigen snelheid te ontdekken dat dit niet waar is.

Vanuit onze eigen veel-ene heelheid die we met hulp weer teruggevonden hebben, zullen we ook labelloos de heelheid in anderen weer moeten gaan zien; dit is wat 'correct waarnemen van de werkelijke wereld ook al is dat nog steeds een droom' genoemd wordt en die ware gedachten geloven, heeft gevolgen voor iedereen. Het geloof in afscheiding brengt op het relatieve niveau altijd pijn met zich mee, in welke vorm dan ook, doordat we onszelf elk op zich niet meer als Heel ervaren. Onze Kennendheid (Geest, Zon), die wij in de denkegeest gedissocieerd hebben en de Heilige Geest voor ons beschermd heeft, wordt echter niet beïnvloed, het is stabiel, onveranderlijk, en het neemt de 'pijn-gedachte maan-zijn' simpelweg waar zoals ook al het andere, ware of fantasiegedachten, gewoon wordt waargenomen.

Die ene Kennendheid alias de Geest delen we, dat is waar we Een en toch voudig Zijn, onze gezamenlijke eigenste Bron die we als ons eigenste eigen zijn nooit hebben verlaten.

Les 132. 2. Toch is verlossing makkelijk te bereiken, want ieder is vrij zijn denken te veranderen, en al zijn gedachten veranderen mee. 2Nu is de bron van alle gedachten verschoven, want je denken veranderen betekent dat je de bron hebt veranderd van alle ideeën die je bedenkt, ooit bedacht hebt of nog bedenken zult. 3Je maakt het verleden vrij van wat je eerder hebt gedacht. 4Je maakt de toekomst vrij van alle oeroude gedachten van een zoeken naar wat jij niet vinden wilt.

Aanvaard slechts dat het *kennen* waarmee we deze woorden lezen zit niet in het hoofd van 'ons' poppenlichaam - het lichaam en de 'privé'-fantasiegedachten worden namelijk *gekend*. Ook de interactie die de hoofdrolspeler in onze droom ogenschijnlijk heeft met de andere poppen wordt als één gedachte tegelijk gekend, zonder dat er ooit sprake is geweest van twee of meer gedachten tegelijk, wat een werkelijke afscheiding waar had kunnen maken. Dus blijkt aanvaard, dat we altijd alleen maar non-duale gedachten kennen. Het *kennen* en het *gekende* (het totaalbeeld dat wordt waargenomen is één gedachte) zijn onafscheidelijk en gelijktijdig aanwezig, **waardoor er geen 'buiten' onze veel-ene kennendheid van gedachten meer te vinden is.**

T29.4. Telkens wanneer jij een doel probeert te bereiken waarin de verbetering van het lichaam als hoofdbegunstigde wordt aangemerkt, probeer jij jouw dood te bewerkstelligen. 2Want jij gelooft dat je gebrek kunt lijden, en gebrek is de dood. 3Offeren betekent opgeven, dus het zonder moeten stellen en verlies geleden hebben. 4En door dit opgeven wordt het leven verworpen. 5Zoek niet buiten jezelf. 6Die zoektocht veronderstelt dat jij vanbinnen niet heel bent en ervoor terugschrikt naar je verwoesting te kijken, maar liever buiten jezelf op zoek gaat naar wat jij bent.

Aanvaard alles wat wordt gekend, alles wat wordt waargenomen vindt plaats 'in' ons ene gewaarzijn, de zichzelf kennende denkegeest die we zijn.

Ook alle gedachten die langskomen, de verhalen die we geloven over de hoofd- en bijrolspelers zijn niet meer dan aan elkaar geprojecteerde, inhoudsloze dood-willen-gaan-fantasieën, een zelfgemaakte megakruisiging verbeeld in onze denkegeest.

Zo vindt de hele wereld en zijn universum van dualiteit waar we als pop in lijken te leven alleen maar plaats in onze eigen onpersoonlijke Kennendheid van onware gedachten. Het geheel van fantasiegedachten is geen werkelijkheid, maar omdat het 'zijn' zonder fantasiegedachten voor ons ego-denken onmogelijk te begrijpen is, is er hulp nodig. De Heilige Geest (of een andere metafoor die voor jou werkt) kan helpen om in plaats van hoofdrolspeler in de droom te aanvaarden droommaker buiten de droom te zijn, zodat we weer correct gaan waarnemen. Nu echter verticaal, vanuit heelheid en eenheid, in plaats van horizontaal verleden-toekomstdenken te geloven, waarbij alles afgescheiden van elkaar lijkt. Hier zijn we bang voor en dus komt er ogenschijnlijke persoonlijke weerstand langs zo gauw je deze ware kant in ons aanvaarden wilt, dit noemde mijn leermeester 'sterven terwijl je nog leeft', daar moeten we doorheen en daar is veel bereidheid tot oefenen nodig, ook als je dat feit al thuis te zijn hebt aanvaard.

T2.V. 8. De angst voor genezing komt uiteindelijk voort uit de onwil ondubbelzinnig te accepteren dat genezing noodzakelijk is. 2Wat het fysieke oog ziet werkt niet corrigerend, en evenmin kan een vergissing worden gecorrigeerd door enig middel dat met fysieke zintuigen kan worden waargenomen. 3Zolang jij gelooft in wat jouw fysieke blik je voorhoudt, zullen je pogingen tot correctie verspild zijn. 4Je werkelijke visie is verduisterd omdat je de aanblik van jouw eigen ontwijde altaar niet verdragen kunt. 5Maar aangezien het altaar ontwijd is, wordt jouw toestand dubbel gevaarlijk, tenzij het inderdaad wordt gezien.

De uitnodiging is om de volgende vraag te durven zien en beantwoorden; 'Ben ik iets wat komt en gaat en wat voortdurend in losse gedachten, gevoelens of emoties benoemd moet worden, of ben ik dat eeuwige, onveranderlijke, vanzelfsprekende Kennen van al die ware en onware gedachten?' Dus zie je met gedachten gemaakte begrenzingen een lichaam, man, vrouw, oud, jong, mooi, lelijk, dom, slim, met egokennis beladen, dat vroeg of laat gaat sterven en maar nooit iets vindt wat blijvend geluk geeft. Dit hele klaaglied willen we niet loslaten omdat we God eruit gegooid hebben en bang voor onze eigen gedachten in onze denkegeest zijn. Ga dat loslaten van je ego-denksysteem niet uit de weg hoe groot de weerstand ook lijkt; ons kennen-zijn wordt nooit begrensd en is er al wanneer en wat voor klaaglied er ook schreeuwt. Dat heeft allemaal daarvoor ons licht-zijn nodig; ontspan er daarom in en leer dat lekkerder te vinden dan de snoepjes van de week van buiten je beloven.

Omdat de hoofdrolspeler in onze droom *gekend* wordt door de buiten de droom zijnde onveranderlijke Kennendheid die we al zijn en delen met Heilige Geest en God, is het onmogelijk om *persoonlijk* die stabiele toestand te bereiken of te bemachtigen. Ik ben al thuis, als Zoon van God aanvaarden en oefenen herhalen, ook al heb ik dit voor mezelf gedissocieerd. Daarom is hulp vragen aan dat in ons wat nog weet wat ware gedachten kennen inhoudt, de motor die het klaaglied transformeert tot zien van de werkelijke wereld, de

gelukkige droom.

Het lijkt dus steeds opnieuw 'nu' vanuit het klaaglied alsof we het ware, ene allesomvattende Kennen zijn kwijtgeraakt, en het lijkt, zeggen egogedachten, alsof het kennen van waarnemingen in ons poppenhoofd plaatsvindt. Dit klaaglied is slechts een door egoscript gedichteerd en aangeleerd persoonlijk verhaal, zowel pop-jan-dualistrijd versus anderen want het hele 'zon en sterren en meer universum' wordt gelijktijdig als één droomtoestand, één beeld gekend, zonder afgescheidenheid.

Alles wat gekend kan worden, dus alle veranderlijke waarnemingen hebben ons als onveranderlijke Kennendheid die we delen met God nodig om gezien te kunnen worden. De stabiele Kennendheid die de Heilige Geest ons weer laat inzien geeft direct wat we *zijn*, heeft niets nodig om er louter te zijn, het draagt alles wat erin voorbij komt moeiteloos, liefdevol, zonder zelf geraakt te worden. Het louter kennendheid zijn van ons is zelf moeiteloos vrij van lichamen, gedachten, werelden en gevoelens ook al is het onzichtbaar voor onze zintuigen, het kan wel indirect als ons eigenste eigen worden gekend en gevoeld.

2. We beklemtonen vandaag opnieuw het feit dat denkgeesten verbonden zijn. 2In het begin is dit idee zelden helemaal welkom, want het lijkt een enorm gevoel van verantwoordelijkheid met zich mee te brengen, en kan zelfs beschouwd worden als een 'inbreuk op je privacy'. 3Toch is het een feit dat er geen privé-gedachten bestaan. 4Ondanks je aanvankelijke weerstand tegen dit idee zul je uiteindelijk begrijpen dat dit wel waar moet zijn, wil verlossing überhaupt mogelijk zijn. 5En verlossing moet mogelijk zijn, want het is de Wil van God

Het is voor de meesten van ons een brug te ver dat we zelf niets persoonlijk kunnen doen, bedenken of laten want het is altijd het script van het ego dat ons laat figureren dat we zelfstandig lichaam zijn of de Heilige Geest die ons, zo we vrijwillig willen, de onschuld laat zien van dromer zijn met zijn hele droominhoud. **T30.I.14. 2Dit (besluit vandaag geen privé-beslissingen te nemen) lijkt op zichzelf een echte beslissing. 3En toch kun je uit jezelf geen beslissingen nemen. 4De enige werkelijke vraag is waarmee je die verkiest te nemen. 5Dat is echt alles. [] 7Wat je ook beslist, jij zult uit jezelf geen beslissingen nemen. 8Want beslissingen worden (altijd) samen met afgoden (het egoscript), of samen met God genomen. 9En jij vraagt hulp aan de antichrist of aan Christus, en wie jij kiest zal zich met je verbinden en jou zeggen wat je te doen staat. 15. Je dag is niet aan het toeval overgelaten. 2Hij wordt bepaald door datgene (in jouw denkgeest) waarmee jij hem verkiest te beleven en door de manier waarop de vriend wiens raad jij hebt gezocht, jouw geluk ziet. 3Jij vraagt altijd advies (aan het ego of aan God) voordat je ergens een beslissing over neemt. 4Laat dit duidelijk zijn (dat je geen privé-gedachten hebt), en je kunt zien dat hier geen dwang in het spel is, noch reden tot verzet is om je vrijheid te vinden. 5Er bestaat (buiten de Wil van God) geen vrijheid van wat geschieden moet. 6En als je denkt dat die (zelfstandig denker) er wel is, heb je beslist ongelijk.**

De verschillende metaforen, zoals het lelijke eendje en de zwaan, de man en zijn schaduw, zon en maan, pop jan en Zoon van God, kunnen ons laten zien hoe het anderen veroordelen in de pijn droom werkt, maar ze kunnen ook verwijzen naar de plotselinge verschuiving die op kan treden wanneer we aanvaarden of ineens zien dat we altijd al die Goddelijke eeuwige liefde waren in plaats van dromen maken en het vertekende beeld dat we over onszelf als persoonlijkheid in de droom geloofden.

Het droom-klaaglied-verhaal houdt echter niet op zodra we van persoonlijk naar onpersoonlijk standpunt zijn verhuisd. Zo blijven de andere eendjes bijvoorbeeld gewoon doorgaan met pesten, ondanks dat het lelijke eendje weet dat het niet waar is. In onze droom zullen 'anderen' dus gewoon doorgaan met allerlei dualistrijd-gedachten, en ook bij jouzelf als pop zullen er nog steeds oordelende gedachten en onprettige gevoelens langskomen. Het verschil is dat we niet meer op deze pijn droom in hoeven te gaan, omdat we privé-gedachten niet meer voor waar aannemen en niet meer in dualistrijd-verhalen geloven. Nu brengt dat eindelijk de werkelijke wereld, waar we door de pijn droom heen zien dat we allemaal schuldloos al thuis zijn en dat feit transformeert de pijn droom voor onszelf als gelukkige droom en kunnen we ontvoorlogen waar voor anderen nog oorlog lijkt door te gaan.

T29.IX. 8Toch is de werkelijke wereld niet beïnvloed door de wereld die hij voor werkelijk houdt. 9En evenmin zijn haar wetten veranderd omdat hij het niet begrijpt. 7. De werkelijke wereld is nog altijd slechts een droom. 2Maar met andere figuren. 3Die worden niet gezien als afgoden die verraad plegen. 4Het is een droom waarin niemand gebruikt wordt ter vervanging van iets anders, noch wordt geplaatst tussen de gedachten die de denkgeest bedenkt en wat hij ziet.

We kunnen dankzij één-Kennendheid-delen-aanvaarden in alles en iedereen leren de onschuld en heiligheid erachter te zien, omdat we weten dat achter alles wat wordt waargenomen, alleen maar één Goddelijke liefde en licht te vinden is. De hoofd- en bijrolspelers hoeven niet zichtbaar te veranderen, we hoeven alleen maar te leren er al oefenend doorheen te zien vanuit de aanvaarde, onzichtbare veel-ene heilheid die we zijn. Om deze plotselinge verschuiving naar onbegrensd zijn te krijgen hoeven we alleen maar open te staan voor hulp en bereid te zijn een totaal nieuw idee het innerlijke stilheidslied horend en voelend als ons eigenste zijn te aanvaarden want elk deel heeft het geheel van God in zich, zelfs wanneer we er met ons poppen-privé-verstand niet bij kunnen en we de echo van het klaaglied blijven horen persoonlijke aandacht te vragen.

T3.I. Ik heb alle moeite gedaan woorden te gebruiken die haast onmogelijk te verdraaien zijn, maar het is altijd mogelijk symbolen te vervormen als je (als droommaker) dat wenst.

Het onware 'privé-klaaglied-denken' van pop jan gaat eigenlijk altijd over meer krijgen in strijd, oordelen, angst, verlangen, seks, schuld en dood. De dualistrijdbasis is 'ik' versus de 'anderen'. De ware gedachte brengt ons geest-zijn weer willen zien en gaat over het delen van één denkgeest en het uitbreiden van het Kennen van Liefde-zijn in God en heel het Zoonschap.

Door het al-thuis-zijn-idee te aanvaarden dat we de Zoon van God zijn, hoeven we het niet meer te bereiken, dit woordloze innerlijke stilheidslied van ons eigenste zijn realiserend kunnen we ervoor gaan kiezen om hier onze aandacht op te leren richten en daarmee onze denkgeest te laten genezen door de Heilige Geest die letterlijk in onszelf zijn lied voor ons zingt (het suizen). Zo kunnen we met ons eigenste eigen de stem van God aandacht geven in plaats van het ego waar je slechts figureerde in zijn pijnschrift en weer schuldloos 'thuisgebracht' worden, daar naar waar we altijd wezenlijk al waren, in die ene Geest van God die Zijn ware gedachten deelt en zo Zijn denkgeest uitbreidt met heel zijn Zoonschap. **T29IX.10. Dromen van vergeving herinneren jou eraan dat jij in veiligheid leeft en jezelf niet hebt aangevallen. 2Zo smelten je kinderangsten weg, en worden dromen het teken dat je een nieuw begin hebt gemaakt, en niet weer een poging hebt ondernomen om afgoden te**

aanbidden en aanval te behouden. 3Dromen van vergeving zijn vriendelijk voor ieder die in de droom figureert. 4En zo brengen ze de dromer volledige bevrijding van angstdromen.

Als poppen denken we echter vaak dat we het lichaam en zijn huwelijksbed moeten opofferen voordat we thuis kunnen komen. Dit is een leugendictaat van het ego. We hebben dit als maker van de droom zelf in het script geschreven dat de figuranten het lichaam moeten offeren om ervoor te zorgen dat we voor de angst en dus het ego blijven kiezen, in plaats van de hulp van de stem van God te volgen naar onze innerlijke eeuwige liefde, waarheid.

Les 100.7. je hebt je inderdaad vergist in jouw overtuiging dat een offer wordt verlangd, Volgens Gods plan ontvang je alleen en nooit verlies je, offer je of ga je dood.

Het offer dat we, gedichteerd door het egoscript, denken te moeten maken is uiteindelijk de dood, en pas als we dood zijn, komen we in een toestand van rust en vrede, menen we. Wanneer het zover is, zijn we dan ook best bereid dit offer te doen, maar nu nog even niet.... We stellen gedichteerd het keuze maken tussen dood en leven, gelijk of geluk zo ver mogelijk uit naar een zogenaamde toekomst. In de tussentijd blijven we, fluistert het ego ons in, dan maar het liefst eerst lichamelijk nog wat leuke dingen doen. Dit is precies wat de ego-figuranten-raadsmannen ons in hun wereldse wijsheid adviseren, want zo blijft alles bij het oude: dood-en-hel-toekomst, en wordt het simpele verborgen 'nu kennen-zijn' van ieders hart over het hoofd gezien. Want het ego wil niet naar zijn oorzaak, dan zal het zelf als fantasiegedachten zijnde oplossen en ja dat wil het 'nu even niet'.

T26.V.10:2 Deze cursus zal jou alleen leren wat nú is.

Voor ons poppen-privé-denken is het 'nu' vrijwel onzichtbaar, of we zien het als iets dat heel kort tussen het verleden en de toekomst gebeurt. Zo misleid vinden we nooit de echte innerlijke rust die we eigenlijk zoeken en zo blijven we buiten ons bezig onbevredigde huwelijksbed-fantasieën achterna te jagen. Het ego-script laat echter geen einde komen aan al die angsten, verlangens, hoop en schuldengeestevoelens. Zodra we iets zelfstandig bemachtigd denken te hebben, zijn we voortdurend bang om het weer kwijt te raken of willen we juist nog méér. Het is nooit genoeg, het is nooit vredig, het geluk dat we zoeken blijft maar uit onze poppenhanden glijpen, omdat we voor het ego-gelijk gaan. Op een gegeven moment kunnen we het inzicht gaan krijgen dat al dat proberen en uitstellen van beslissingen naar later nooit heeft gewerkt. We falen als we het egoscript volgen voortdurend, we slagen er niet in het leven naar onze hand te zetten en blijvend geluk te bereiken. Dit is het moment dat we de Heilige Geest om hulp kunnen gaan vragen, zelfs al geloven we er niet in. We kunnen ook niet-gelovend vragen om ons te leren weer voor ware gedachten te kiezen en te mogen zien dat datgene wat we zoeken hier nu al is. Het kan nergens anders dan gewoon in onze eigenste denkgeest zijn, want we kunnen alleen maar zoeken naar iets waarvan we weten dat het er is, hier, nu, en daarom vonden we het buiten ons nooit. Je kunt daarbuiten alles vinden maar nooit wat je zelf als liefde bent.

Les 127.6. Probeer niet in de wereld jouw Zelf te vinden. 2Liefde wordt niet gevonden in duisternis en dood.

Het inzicht dat het je als pop jan in nog geen duizend jaar gaat lukken om de poppenspeler te genezen van poppen-pijn-scripts te verbeelden, is de deur naar het aanvaarden van *genade* die je terug zal brengen naar het stille non-verbale delen van Gods Liefde. Als je erom vraagt, zal de Heilige Geest je helpen om de poppenspeler te genezen, zonder dat je als pop jan iets hoeft te doen of laten, je *bent* namelijk al zelf die poppenspeler, alias de Zoon van God, die je zoekt.

Wanneer we ervoor kiezen om niet alleen naar de vredige eigenste verbinding met de Bron te kijken, maar het ook écht voelend te willen gaan leven, dan komt er een moment dat de droom klaar is om als ballon uiteen te spatten. Het wordt duidelijk dat de hele droom nooit gebeurd is en dat we Gods liefde in ons eigenste zelf delen met heel het Zoonschap.

T28.III.4. Het eind van dromen is het eind van angst, en er is in de wereld van dromen nooit liefde geweest.

Het begint eigenlijk gewoon met de uitnodiging om te onderzoeken wat altijd al moeiteloos stabiel in ons aanwezig is. Van daaruit schouwen we naar alle veranderlijke fantasiebeelden die langskomen, hoe echt ze ook lijken: het zijn onware gedachtenspinsels.

T27.VIII. 5. Hoezeer ben jij bereid te ontkomen aan de gevolgen van alle dromen die de wereld ooit heeft gehad? [] 3Laten we dan gewoon naar het begin van de droom kijken, want het deel dat jij ziet is slechts het tweede deel, waarvan de oorzaak in het eerste ligt. [] 5Niemand gelooft dat er werkelijk een tijd is geweest dat hij niets van een lichaam wist en zich deze wereld nooit als werkelijk kon hebben voorgesteld. 6Hij zou meteen gezien hebben dat deze ideeën een en dezelfde illusie behelzen, te belachelijk voor iets anders dan te worden weggelachen. 7Hoe serieus, hoe ernstig lijken ze nu! 8En niemand kan zich herinneren wanneer ze met gelach en ongeloof werden begroet. 9Wij kunnen ons dit wel herinneren, als we hun oorzaak maar direct onder ogen zien. 10Dan zullen we reden tot lachen zien, en geen grond voor angst. Deze ene Stabiele zichzelf Kennende getuigenheid schuilt achter iedereen en die spreekt luider dan duizenden tongen; "Broeder er is geen dood".

3. Het gedachtenonderzoek van ongeveer een minuut dat de oefeningen van vandaag vragen, moet met gesloten ogen worden uitgevoerd. 2Herhaal eerst het idee van vandaag en onderzoek dan je denkgeest zorgvuldig op de gedachten die er op dat moment in aanwezig zijn. 3Noem ze elk, terwijl je ze in ogenschouw neemt, naar de hoofdpersoon of het hoofdthema erin en zeg, terwijl je ze aldus in je aandacht vasthoudt: 4Ik ben niet de enige die de gevolgen ervaart van deze gedachte over

Wanneer je door genade hebt mogen aanvaarden dat je zelf het Kennen-Zijn bent, thuis in God, ondanks alle ogenschijnlijk privé-gedachten die langs blijven komen, help je daar tegelijkertijd al je broeders mee die nog vast lijken te zitten in de droom. Het wonder maakt jezelf als maker van de droom weer bewust van het feit dat het zelf de oorzaak is van het hele dualistrijd-spel en dit heeft gevolgen voor alle plekken in de droom.

T9.III.5. Wanneer een broeder zich krankzinnig gedraagt, kun je hem alleen genezen door in hem zijn innerlijke gezondheid te zien. 2Als je zijn vergissingen waarneemt en accepteert (dat droom lichamen echt zijn), accepteer jij ook de jouwe.

Les 288. Laat me vandaag mijn broeders verleden vergeten. [] Het is de hand van mijn broeder die me naar U leidt. Zijn zonden liggen in het verleden samen met die van mij, en ik ben verlost want het verleden is voorbij. [] Mijn broeder is mijn verlosser. Laat me de verlosser die U me gegeven hebt niet aanvallen. Maar laat me hem eren die Uw Naam draagt, en me zo herinneren dat Die ook de mijne is.

Middels genade doorzie je dus (als Zoon van God, niet als pop jan), dat de hele droom en de droomfiguranten niet echt zijn en nooit echt hebben bestaan. Het zogenaamde slagveld zal nog steeds doorgaan en de poppen

zullen nog steeds door blijven gaan met geluk te zoeken in dingen en vormen 'buiten' zichzelf, maar dat alles is niets meer dan een vergissing, een illusie van afgescheidenheid.

We hoeven het hele script niet meer te geloven, alle verleden-verhalen, alle gebeurtenissen kunnen we met ware vergeving laten smelten in de liefde, het licht, het enige wat werkelijk waar is. Zo blijven we overal onschuld zien, in iedere broeder en in onszelf als hoofdrolspeler, we zien dat het maar een droom was, wat voor nachtmerrie of pijn-verhaal er in je kennendheid van gedachten ook maar langskomt.

Les 132.6. Maar het is trots die beweert dat je in een wereld gekomen bent die volledig los van jou staat, ontoegankelijk voor wat jij denkt en volkomen afgezonderd van wat jij toevallig denkt dat ze is. 2Er is geen wereld! 3Dit is de kerngedachte die de cursus probeert te onderwijzen. 4Niet ieder is bereid dit te aanvaarden en ieder moet zo ver gaan als hij zich kan laten leiden langs de weg die hem naar de waarheid voert. 5Hij zal terugkeren en weer verder gaan, of misschien een tijdje ervoor terugwijken en terugkeren eens weer.

Net zoals wanneer je uit een nachtmerrie ontwaakt, zo lost ook het geloof in deze hele dualiteits-droom op wanneer we met genade onze kennendheid van de ware gedachte weer mogen aanvaarden. Het filmdoek en zijn projectielicht, dat God het Zoonschap schonk dat we zijn en met elkaar delen, wordt nooit beïnvloed door de heftige films die wij zelf erop geprojecteerd hebben. Het waren gelukkig alleen maar verbeelde dualistrijd-fantasiegedachten. Er is niks gebeurd, er zijn geen werkelijke gevolgen, dus terwijl de film door lijkt te gaan garandeert God nog altijd onze volledige schuldeloosheid als droommaker en heel de droominhoud.

Zodra de aandacht van de Zoon weer op het kennen-zijn van zichzelf als licht op het filmdoek zonder film wordt gericht, wordt het ook duidelijk dat er nooit persoonlijk iets gedaan of gelaten moet worden om 'thuis' te komen. Het enige dat er gevraagd wordt is alertheid, dus dit feit al oefenend te blijven zien en voelen, ook wanneer het heftig wordt voor pop jan en zijn medespelers in de film.

Veranker jezelf in het kennen-zijn van het onveranderlijke filmdoek dat zijn eigenste licht-zijn kent, zie dat dit stille getuigenheid-zijn voor iedere droomfiguur geldt en passeer de onware verledenverhalen die langskomen, zonder eraan te gaan sleutelen. Want dit is het doel dat we in les 49 willen oogsten; "het is best wel mogelijk heel de dag Gods stem te horen (het suizen), wat we als hoofdrolspelers ook lijken te doen of laten".

4. Inmiddels moet de noodzaak om de onderwerpen voor de oefenperiodes met zo min mogelijk onderscheid te kiezen, je wel heel vertrouwd zijn en daarom zal dit niet meer elke dag worden herhaald, hoewel het af en toe nog als geheugensteuntje wordt vermeld. 2Maar vergeet niet dat het willekeurig kiezen van onderwerpen voor alle oefenperiodes steeds essentieel blijft. 3Het ontbreken van een rangorde in dit verband zal je uiteindelijk de betekenis van het ontbreken van een rangorde bij wonderen laten inzien. 5. Afgezien van de toepassing van het idee van vandaag 'naar behoefte', zijn tenminste drie oefenperiodes vereist, waarvan de tijdsduur, indien nodig, kan worden bekort. 2Probeer er niet meer dan vier.

Hoewel er op het absolute niveau nooit iets gebeurt en er nooit een gevolg kan zijn van iets dat niet is gebeurd, zullen we toch merken dat het oefenen van de dagelijkse lessen op het relatieve niveau wel degelijk behulpzaam kan zijn, voor zowel de hoofdrolspeler als alle bijrolspelers in je droom. Het ego zal hier wellicht van alles tegenin willen brengen en een welles-nietes discussie proberen te veroorzaken, waardoor we juist weer kracht aan het dualistrijd-denken geven in plaats van de ware vredesgedachte te omarmen.

'Geen wijs mens help ooit de wereld' zei mijn leermeester Wolter Keers. Ook de cursus neemt op geen enkel manier stelling in wat het lichaam zou moeten doen of laten om de wereld te helpen. Het enige waartoe we worden uitgenodigd is hulp te vragen aan de Heilige Geest in onszelf, die onze denkgeest zal genezen wanneer we daarom vragen. Dit doen we niet om er als pop jan beter van te worden, maar om de gehele droom te kunnen vergeven, zodat uiteindelijk op iedere plek weer de liefde ervaren kan worden die we in werkelijkheid al zijn. Het gaat er dus niet om dat we pop jan versus de andere poppenlichamen genezen van pijn en ellende in de droom, we hoeven alleen ons denken erover te laten genezen.

In de denkgeest kun je je Kennendheid (Heilige Geest) vragen om voor jezelf te aanvaarden dat je al thuis bent en voor de ware gedachte te mogen kiezen en de onware voor ons te transformeren. Wanneer je dit echter om welke reden dan ook nog niet helemaal kunt of wilt aanvaarden, zul je merken dat je toch nog aandacht geeft en geloof hecht aan de onware gedachten of lichamelijke verlangens van pop jan of katrijntje. De gevolgen hiervan gelden niet alleen voor de hoofdrolspeler in de droom, maar ook voor *alle* andere poppen.

De keuze voor de ware gedachte is niet een keuze tussen tegenstellingen, tussen trouw en ontrouw, rechtvaardig en onrechtvaardig, goed en slecht, de keuze is juist om *voorbij* aan die hele dualistrijd te gaan naar onze droommaker en die onschuldig te weten. Het gaat niet over wat we met lichamen doen, het gaat niet over hoe de poppenlichamen zich gedragen, het gaat erom te zien dat we de hele droom over lichamen een ego-projectie van verbeelde fantasiegedachten is. Als dromenmaker wilden we een wereld van afgescheiden lichamen, interacties en speciale relaties zien. Nu is het aan onszelf (in onze ene, gedeelde veel-ene denkgeest) om deze projectie weer terug te nemen en te kiezen voor eeuwig geluk in plaats van hellepijn.

Les 106. 3. Durf de stemmen van de wereld vandaag te omzeilen. 2Ga lichtvoetig voorbij aan hun betekenisloze overredingskunst. 3Hoor ze niet. 4Wees stil vandaag en luister naar de waarheid. 5Ga aan alle dingen voorbij die niet spreken van Hem die jouw geluk in Zijn Hand houdt die Hij in welkom en in liefde naar jou uitstrekt. 6Hoor alleen Hem vandaag en stel het niet langer uit om tot Hem te komen. 7Hoor vandaag één Stem.

In de Denkgeest zijn we als Zoon van God bewust aandacht gaan geven aan onware, verbeelde gedachten. Dit is de bron van pijn, en we kunnen hulp vragen om dit weer in helderheid te mogen gaan inzien. De oorzaak van angst, verdriet, of welke vorm van onvrede dan ook heeft nooit te maken gehad met pop jan of de interacties met andere poppen in de droom. Dit leerden we al in de les 'ik voel nooit onvrede om de reden die ik denk'. Wat de hoofd- en bijrolspelers ook doen of juist laten, hoe egoïstisch en kwetsend het ook lijkt en welke argumenten er ook maar langskomen om de ego-keuze te rechtvaardigen, blijf thuis als vorm- en tijdloos gewaarzijn, kies altijd voor geluk in plaats van gelijk. Zie de oorlogsgedachten als fantasieën die het ego ons dicteert, maar waar we steeds weer niet in hoeven te trappen, dat is de nooduitgang.

Les 47 God is de kracht die ik vertrouw (inzicht dat wij dat ook bezitten Gods geschenk is aan ons).

Kies je voor liefde-zijn, dan geldt die kracht voor iedereen, heel het Zoonschap. Je maakt het hele droomverhaal met alle pijnlijke verhalen over schuld en pijn in één keer ongedaan. Dit is de kracht van ware vergeving, het hele droomverhaal is niet waar, nooit werkelijk gebeurd. Je kiest niet meer voor onware gedachten die onvrede en dood met zich meebrengen. Het onware geloven is niets meer dan een roep om liefde wanneer de privé-gedachten toch weer een loopje met je lijken te nemen. Ook dit geldt voor *alle* poppen in de droom, daarom kan je pas van de ander houden als je jezelf met ware gedachten geloven weer hebt aanvaard. Met onware

gedachten geloven kan je nooit echt van de ander houden, omdat je niet van je zondige zelf als lichaam kan houden en dat zondige-lichaam-zijn projecteer je ook op de anderen.

1es .01. 5. 2De oefeningen leren dat zonde niet werkelijk is en dat alles waarvan jij gelooft dat het wel uit zonde moet voortvloeien, nooit zal gebeuren, omdat het geen oorzaak heeft. 3Aanvaard de Verzoening met een open denkkeest die nergens de sluimerende overtuiging koestert dat jij van Gods Zoon een duivel (splijter) hebt gemaakt. 4Er is geen zonde.

Het is onze eigen wens geweest dit droomtheater van dualiteit te zien en geloven. Ook alle regels en afspraken die we hebben gemaakt om ons als lichaam aan te houden zijn niet meer dan een voortzetting van onware gedachten, en daarmee een uitbreiding van pijn en dood. In speciale relaties is dit bijvoorbeeld duidelijk terug te zien. Eerst creëren we zelf de strikte regels, de begrenzingen als een vorm van dwang en controle, vervolgens ervaren we pijn en ellende omdat we ze overtreden, bang zijn dit te doen, of boos zijn wanneer een ander het doet en ons kwetst. In plaats van onze persoonlijke aandacht hierop gericht te houden kunnen we ook nu kiezen voor ons onpersoonlijke-liefde-zijn en die veel-ene liefde te delen en uit te breiden.

T2.VI.9Het lijkt op het eerste gezicht arrogant te geloven dat jij zelf zo'n kracht bezit, maar dat is niet de werkelijke reden waarom jij het niet gelooft. Je gelooft liever dat je gedachten geen werkelijke invloed kunnen uitoefenen omdat je er in feite bang voor bent. Dit mag misschien het schuldbeuwtzijn verzachten, maar heeft als prijs dat je de denkkeest als machteloos ziet. Als je gelooft dat wat jij denkt zonder uitwerking is, kun je misschien ophouden er bang voor te zijn, maar het is hoogst onwaarschijnlijk dat je het dan respecteert. Er zijn geen loze gedachten. Al het denken produceert vorm op een of ander niveau.

De bereidheid om onze 'natuurlijke staat' vóór het dromen maken weer te willen zien en ervaren maakt ook dat we de dualistrijd-handelingen en het gedrag van alle poppen in heelheid en onschuld kunnen beschouwen. We laten onze denkkeest genezen en we geven onze onpersoonlijke aandacht aan de vrede- en compleetheid-gedachten die we zijn in plaats van persoonlijke aandacht te geven aan de onware begrenzing gedachten, de regels en verhalen van de poppenwereld.

De leugenverhalen van het ego kunnen we in hun totaliteit gewoon steeds nu aan de Heilige Geest geven, waar ze spontaan oplossen. Doen we dit nu niet, dan blijven we gevangen in gevoelens van verledenverhalen en van hun angst, schuld, tekortkomingen et cetera.

De ware 'we zijn Thuis Gedachte' is onze uitweg uit de dualistrijd en ons isolement. Zo geven ware gedachten de eeuwige onpersoonlijke aandacht terug aan de oorzaak in onze denkkeest en breiden in stilheid louter liefde uit.

T2.VI.8. Ik heb er de nadruk op gelegd dat het wonder, de uitdrukking van Verzoening, altijd een teken van respect is van wie waardig is aan wie waardig is. 2De erkenning van die waarde wordt door de Verzoening opnieuw tot stand gebracht. 3Het is dan ook duidelijk dat wanneer je bang bent (voor gedachten), jij jezelf in een toestand hebt gebracht waarin je Verzoening nodig hebt. 4Je hebt (met onware gedachten) iets liefdeloos gedaan omdat je zonder liefde gekozen hebt. 5Dit is precies de situatie waarvoor de Verzoening werd geschonken. 6De behoefte aan de remedie inspireerde haar totstandkoming. 7Zolang jij alleen de behoefte aan de remedie erkent, zul je angstig blijven. 8Maar zodra je de remedie (de verzoening) aanvaardt, heb je de angst uitgebannen. 9Zo vindt ware genezing plaats.

Neem steeds 'nu' het besluit om je denkkeest te laten genezen van alles wat de poppenspeler via de Zoon van God doet, dus richt je onpersoonlijke aandacht op de oorzaak en niet het ogenschijnlijke, persoonlijke gevolg. Wat de poppenlichamen doen of laten is alleen maar het gevolg van de beslissingen die de poppenspeler (Zoon van God) in de denkkeest maakt, maar wat dus niet waar noch werkelijk gebeurd is. We delen nog altijd de ware Liefde als één Denkkeest.

T2.VI.3. Het is zinloos te geloven dat genezing kan ontstaan door de gevolgen van verkeerd denken onder controle te houden. 2Wanneer je bang bent, heb je verkeerd gekozen. 3Dat is de reden waarom jij je er verantwoordelijk voor voelt. 4Je moet je denken veranderen, niet je gedrag, en dat is een kwestie van bereidwilligheid. 5Je hebt geen leiding nodig, behalve op het niveau van je denkkeest. 6Correctie hoort alleen thuis op het niveau waar verandering mogelijk is. 7Verandering heeft geen enkele betekenis op het niveau van de symptomen (doen en laten van de pop en zijn poppenwereld), waar ze niet werkzaam kan zijn.

Dus als mensen in welke relatievorm dan ook verschillende ideeën hebben over ego-tegenstellingen of God in begrippen vatten, kunnen ze er eeuwenlang oorlog over maken. Het zou het een vergissing zijn om aan te nemen dat het ene standpunt meer of minder op het ego gebaseerd is dan het andere - ze geven allemaal illusie aan welke vorm ze ook aannemen. Alleen die allemaal aan de Heilige Geest geven brengt die ons een leidraad uit het egopijn-labyrint.

Dat gelijk willen hebben in wat zij denken dat God is, leidt altijd naar onnodige dualistrijd-pijn-discussies die het ego blijven voeden en nooit naar de woordloze, onvoorstelbare, non-verbale stem van God die rust en liefde brengt.

Om de discussie dualistrijd pijnstemmen van het ego allemaal als de sirenes wel te horen maar als niet waar te leren passeren hebben we de hulp van een onveranderlijk, innerlijk liefdesanker (van de Heilige Geest) in onszelf nodig. Zonder die gouden regel, dat vrede-en-stilte-hulpanker van de stem van God in ons eigenste eigen te voelen als thuis-zijn-sfeer, blijven we gedichteerd begrippen geloof en aandacht moeten geven om andere lichamen te gebruiken door met een verledenverhaal over schuld te manipuleren en angst en dood te zaaien.

T28IV.2. Er is een manier om hier en nu zekerheid te vinden. 2Weiger deel uit te maken van angstige dromen, welke vorm ze ook aannemen, want je zult je identiteit erin verliezen. 3Jij vindt jezelf door niet te aanvaarden dat ze jou veroorzaken, en jou gevolgen bezorgen. 4Jij staat er los van, maar niet los van degene die ze (als auteur) droomt. 5Zodoende scheid je de dromer van de droom en verbind jij je met de een, maar laat het andere los. 6De droom is slechts een illusie in de denkkeest. 7En met de denkkeest wil jij je verenigen, maar nooit met de droom. 8Het is de droom die je vreest, niet de denkkeest. 9Je ziet ze als hetzelfde, omdat je denkt dat jij maar een droom(figuur) bent. 10En wat in jezelf werkelijk is, en wat slechts illusie, weet jij niet en kun je niet onderscheiden.

We missen als slachtoffer van onze eigen droomwens het moeiteloze, onveranderlijke stilheid-vrede-zijn om onze onvoorstelbare zichzelf kennende onschuld weer te leren zien en voelen in alles wat jijzelf en anderen leken te zijn en te doen. Liefde leren delen is de keuze de aandacht weer vanuit het thuis-zijn te leren richten en dat simpele zijn zelf te blijven volgen, wat de klaagliedstemmen van de egosirenes ook zeggen. **T 7.III.4; 10je**

juiste denken ziet louter broeders, omdat het enkel ziet in zijn eigen licht. Wat de handeling van het ego ook lijkt te verraden met de ogen van het lichaam, de onveranderlijke Heilige Geest die ons kennen-zijn en lieflijkheid ankert, zal nooit schulddenkgeestgedachten gebruiken om je daarmee te beïnvloeden; die stuurt nooit maar wijst altijd de stille innerlijke weg en het is aan ons wat we ermee doen.

T28IV.3. Net als jij denkt jouw broeder dat hij een droom (figuur) is. 2Deel niet in zijn illusie van hemzelf, want jouw Identiteit(als Zoon van God) is aangewezen op zijn werkelijkheid(als Zoon van God). 3Denk in plaats daarvan aan hem als aan een denkgeest (delen) waarin illusies nog wel standhouden, maar niettemin een denkgeest die een broeder voor jou is. 4Hij is niet tot broeder gemaakt door wat hij droomt, noch is zijn lichaam, de 'held' van de droom, jouw broeder. 5Het is zijn werkelijkheid (Zoon van God) die jouw broeder is, zoals de jouwe (Zoon van God) dat is voor hem. 6Jouw denkgeest en de zijne zijn in (één) broederschap verbonden.

Het is je eigenste vrijwillige bereidheid te willen leren inzien dat het enige doel van op het ego gebaseerde relaties alleen maar meer conflicten aanwakken is en om andere lichamen te blijven aanzien als oorzaak van eigen ongeluk en het kwijt zijn van liefde ervaren.

Les 128.1. De wereld die jij ziet heeft jou niets te bieden wat je nodig hebt, niets wat jij op enigerlei wijze kunt gebruiken, en helemaal niets wat dient om jou vreugde te verschaffen. 2Geloof deze gedachte en het bespaart je jaren van ellende, ontelbare teleurstellingen en hoopvolle verwachtingen die tot de bittere as van wanhoop vergaan. 3Er is niemand die deze gedachte niet als waar dient te aanvaarden, wil hij de wereld achter zich laten en zich verheffen boven haar nauwe blikveld en kleingeestige hebbelikheden.

Les 54 Ik ben niet de enige die de gevolgen ervaart van mijn gedachten. Ik ben in niets alleen. Alles wat ik denk of zeg of doe, onderricht heel het universum. Een Zoon van God kan niet vruchteloos denken of spreken of handelen. Hij kan in niets alleen zijn. Het ligt daarom in mijn macht om ieders denken tezamen met het mijne te veranderen, want aan mij is de macht van God.

Zoals we weten, kunnen mensen eeuwenlang oorlog maken over religieuze verhalen en begrippen. Het zou een vergissing zijn om aan te nemen dat het ene denkstandpunt meer of minder op het ego gebaseerd is dan het andere. Ze bevestigen en versterken allemaal de illusie, dus de enige uitweg is opnieuw om al het egodenken aan de Heilige Geest te geven, waar we ons eigenste onpersoonlijk-geluk-zijn vinden in plaats van persoonlijk gelijk. Zouden we geen toegang hebben tot die stille, innerlijke hulp van de Heilige Geest in onze eigenste eigenheid, dan bleven we voortdurend het gedichteerde ego-script volgen als echt, waarin onvrede de enige uitkomst is.

Liefde leren delen houdt in dat we het hele egogedachten-verhaal wel gewoon volgen als kennendheid, vanuit het al-thuis-zijn, maar er geen geloof, dus voeding meer aan geven. De ego-sirene-stemmen zullen klagen, mopperen, manipuleren en je angst proberen aan te jagen, maar door ons te verankeren in de onveranderlijkheid van de Heilige Geest in onze eigenste eigenheid hoeven we niet meer in egogedachten meegesleept te worden. Het is je eigen bereidheid om dit weer te willen aanvaarden, om nu voor geluk te gaan in plaats van tijdelijk gelijk, en te zien dat het enige doel van het ego is om onvrede aan te wakkeren. Andere lichamen zijn niet de oorzaak van ons ongeluk, ze kunnen onze liefde niet afpakken of dwarsbomen. We hoeven alleen maar zelf bereid te zijn onszelf weer als liefde te gaan ervaren.

Nogmaals: voor het ego maakt het niet uit of we dader of slachtoffer zijn. Discussie, labels en oordelen is alles wat het ego nodig heeft om actief de dualistrijd uit te breiden en de afscheiding werkelijk te doen laten lijken. We zullen nu leren de vredesstem te blijven horen, daar waar we ons woordloos en tijdloos thuis weten in de innerlijke, stille, volmaakte Liefde die we Zijn.